

V O N N I S

nummer : 2213

datum : 26.04.2010

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L6.619-09

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN :

1
zuivelbewerker
geboren te op
wonende te
Belg

2
verpleegassistente
geboren te op
wonende te
Belgische

BETICHT VAN:

Te

De eerste en de tweede.

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Bij inbreuk op de artikelen 99 1° a), 146, 147, 148, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1

- d) een bijkomende schouw werd aangebracht links naast de dakkapel,
- II. op niet nader te bepalen datum tussen 21 januari 2008 en 17 oktober 2008: er werden op de eerste verdieping twee houten afsluitingen langs de linkse en rechtse perceelsgrens met een hoogte van 1,80 meter opgetrokken,

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de
bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 18 december 2009

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd
door meester advocaat bij de balie te

Beide beklaagden hebben in strijd met de verkregen vergunning dd. 24 november 2003 voor het slopen van een bestaande woning en handelsruimte en voor het bouwen van een appartementsgebouw met 5 garages, verschillende werken wederrechtelijk uitgevoerd.

Op 12 maart 2006 werd een vergunning verleend voor regularisatie van een leidingkoker en schouw. Een weigering werd afgeleverd voor de regularisatie van een dakuitbouw op het achterste dakvlak, het dakterras met 2 meter hoge schutting en de scheidingswanden op het terras.

Op 1 oktober 2007 vorderde het College van Burgemeester en Schepenen van het uitvoeren van aanpassingswerken:

- Het terras op de tweede verdieping wordt verwijderd. Dit wil zeggen dat alle elementen die het dak tot een afgewerkt terras maken zoals vloertegels, de metalen borstwering, afscheidingen en zichtschermen worden weggenomen. De bestaande deuropening met schuifraam die toegang geeft tot het terras wordt dichtgemetseld tot op de dorpelhoogte van het bouwkundig rechts aanwezig raam zodanig dat geen vrije en onbelemmerde toegang tot het plat dak meer mogelijk is.
- Het terras op de eerste verdieping wordt aangepast overeenkomstig de goedgekeurde tekening dd. 24 november 2003;

Op 19 november 2007 verleende de Hoge Raad voor het Herstelbeleid eensluidend advies (st. 88-91).

Bij nazicht op 21 oktober 2008 werd vastgesteld dat aan de herstellvordering van de tweede verdieping werd voldaan. Op de eerste verdieping werd het terras niet hersteld cfr. de oorspronkelijke plannen en werden er houten schuttingen aangebracht van ongeveer 1.80 meter hoog (st. 116, 117).

De stedenbouwkundige inbreuken worden door beide beklaagden niet betwist. Zij handelden in strijd met de verkregen vergunning. Met betrekking tot de inbeuk onder tenlastelegging II, het plaatsen van de houten schutting voeren zij wel betwisting, stellende dat hiervoor geen vergunning vereist is.

De rechtbank benadrukt dat het terras op de eerste verdieping in ieder geval niet geplaatst is overeenkomstig de oorspronkelijk verkregen vergunning en dat de schuttingen ook in de oorspronkelijke bouwplannen niet waren opgenomen. In die zin is ook niet voldaan aan de herstellvordering met betrekking tot het terras op de eerste verdieping (st. 120), eerste beklagde bevestigt dit overigens in zijn verklaring aan de verbalisanten bij controle op 7 april 2009 (st. 120) en stelt geen veranderingen meer te willen aanbrengen.

Op grond van de objectieve gegevens in het strafdossier en de gevoegde foto's acht de rechtbank de feiten I en II lastens beide beklaagden bewezen.

Met betrekking tot de herstellvordering is de rechtbank van oordeel dat niet voldaan is aan de gevraagde aanpassingswerken aan het terras op de eerste verdieping.

Enkel door toekenning van deze vordering, die wel is ingegeven door motieven van goede ruimtelijke ordening, kan de stedenbouwkundige inbreuk worden opgeheven.

De termijn voor uitvoering wordt bepaald op één jaar, na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis. Een dwangsom van 100,00 EUR per dag vertraging wordt opgelegd vermits dit het enige middel blijkt te zijn om herstel te bekomen.

Met betrekking tot de herstellvordering voor het terras op de tweede verdieping is de rechtbank van oordeel dat deze zonder voorwerp is geworden.

Strafmaat

In het belang van een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde normen strikt te worden nageleefd. Beklaagden verzoeken op een opschorting. De rechtbank acht dit voor hen geen passend signaal. Een uitstel wordt wel verleend teneinde hen te motiveren de opgelegde normen na te leven.

De feiten I en II vermengen zich in hoofde van beklaagden als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003, het KB van 19 december 2003 en de programmawet van 27 december 2004, en het KB van 31 oktober 2005; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen I en II, en bij toepassing van de artikelen 38, 40, 50, 65, 66 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT :

- eerste beklaagde, hoofdens de vermengde feiten I en II tot een geldboete van **ZEVENHONDERDVIJFTIG EUR.**
- tweede beklaagde, hoofdens de vermengde feiten I en II tot een geldboete van **ZEVENHONDERDVIJFTIG EUR.**

Aangezien beide veroordeelden vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de **geldboeten** uitgesproken ten laste van beide veroordeelden, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie jaar** vanaf heden,

Verplicht beide veroordeelden, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van ieder 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op elk 137,50 EUR.

Verplicht beide veroordeelden **solidair** tot betaling van de kosten van het geding belopende **149,05 EUR** in het totaal en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van elk 25,00 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboeten van 750 EUR, vermeerderd worden met 45 decimes, zodat die geldboeten elk 4125 EUR bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraffen waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete van 750,- EUR;

Beveelt dat aan het onroerend goed, gelegen te _____, de stedenbouwkundige inbreuken zullen hersteld worden, **namelijk door het uitvoeren van aanpassingswerken op het dakterras op de eerste verdieping conform de goedgekeurde bouwplannen van de stedenbouwkundige vergunning dd. 24 november 2003, binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 100,00 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingswerken hiervoor bevolen.**

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Stelt vast dat de herstellvordering met betrekking tot het terras op de tweede verdieping zonder voorwerp is;

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op **zesentwintig april tweeduizend en tien** in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.